

Præjudicielle spørgsmål

Er der tale om en forskrift, som skal notificeres i medfør af artikel 8, stk. 1, jf. artikel 1, stk. 1, nr. 2, nr. 5, og nr. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF⁽¹⁾ af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, når følgende lægges til grund:

- a) der skal gennemføres en lov om ændring af en lov om visse spil, lotterier og væddemål, ved hvilken ændringslov der skal gennemføres en bestemmelse om straf bl.a. for den, der forsætligt eller groft uagtsomt »udbyder spil, lotterier eller væddemål her i landet uden at have bevilling efter § 1«, og for den, der forsætligt eller groft uagtsomt »reklamerer for spil, lotterier eller væddemål, der ikke er omfattet af en bevilling efter § 1«, og
- b) det fremgår af bemærkningerne til forslaget til ændringsloven, at det med de nævnte strafbestemmelser har været hensigten dels at præcisere eller indføre et forbud mod spil, som på internettet udbydes af udenlandske spilleselskaber, og som er rettet direkte mod det danske marked, dels at forbyde reklamering bl.a. for spil, der udbydes på internettet af udenlandske spilleselskaber, idet det af samme lovbemærkninger fremgår, at der efter de regler, der gjaldt før ændringerne ikke er tvivl om, at foranstaltning af spil er ulovligt, hvis et udenlandsk spilleselskab anvender salgskanaler, hvor spillet rent fysisk sælges inden for Danmarks grænser, men der er mere tvivl om, hvorvidt udenlandske spil, der retter sig mod danske spillere og rent fysisk er placeret uden for Danmark, også er omfattet af bestemmelsen, og der derfor er brug for at præcisere, at disse spil er omfattet. Videre fremgår det af bemærkningerne, at det foreslås at indføre et reklameforbud mod spil, lotterier og væddemål, som ikke har bevilling efter denne lov, og at ændringen er i overensstemmelse med det gældende forbud i hestevæddeløvslovens § 12, stk. 3, men er en præcisering af den gældende tips- og lottolovs § 10, stk. 4. Det fremgår videre af bemærkningerne, at forbudet skal sikre de spilleudbydere, der har en bevilling fra de danske myndigheder mod konkurrence fra selskaber, der ikke har en sådan bevilling og dermed ikke lovligt kan udbyde eller formidle spil i Danmark.

⁽¹⁾ EFT L 204, s. 37

Appel iværksat den 10. maj 2016 af Kühne + Nagel International AG m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-254/12, Kühne + Nagel International AG m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-261/16 P)

(2016/C 251/19)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (ved advokaterne U. Denzel, C. von Köckritz og C. Klöppner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-254/12 ophæves.

- Artikel 1, stk. 1, og art. 2 og 3 i Kommissions afgørelse af 28. maj 2012 i sag COMP/39462 – spedition C(2012) 1959 final annulleres i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF, for så vidt som den vedrører appellanterne.
- De bøder, der blev pålagt appellanterne i den ovennævnte afgørelse, ophæves eller nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes omkostninger for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har fremsat fem appelanbringender.

For det første lagde Retten fejlagtigt til grund, at adfæden vedrørende NES og AMS er i strid med artikel 101 TEUF. Artikel 101 TEUF finder ikke anvendelse på denne adfærd, idet adfæden ikke kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

For det andet er beregningen af de bøder, der blev pålagt appellanterne, behæftet med en retlig fejl. Det blev fastslået, at der forelå en konkurrencestridig adfærd for så vidt angår visse gebyrer (»fees« eller »surcharges«). Retten skulle i denne forbindelse kun have beregnet den pålagte bøde på grundlag af den fra det gældende gebyr erhvervede omsætning. Retten undlod at fastslå, at Kommissionen ved at inddrage flere typer omsætning (særligt omsætningen fra fragtraten) i bodeberegningen tilsidesatte punkt 13 i retningslinjerne for beregning af bøder. Eftersom Retten også implicit lagde den samme metode til grund ved udøvelsen af sin fulde prøvelsesret, foretog den også selv en fejlagtig udøvelse af denne beføjelse.

For det tredje tilsidesatte Retten ligebehandlingsprincippet. K+N arbejder til forskel fra de øvrige speditører ikke efter konsolideringsmodellen, men optræder derimod i økonomiske anliggender i mere end 90 % af forretningerne som klassisk mægler. På grund af de ganske betydelige forskelle i forretningsmodel skulle Retten have foretaget en sontring og skulle ikke have behandlet ulige forhold ens. Retten skulle særligt have annulleret Kommissionen bødefastsættelse og have fastsat en bøde til appellanterne alene på grundlag af den omsætning, der blev opnået gennem de gældende »fees« eller »surcharges«.

For det fjerde er de af Retten pålagte bøder uforholdsmæssige. Den af Retten stadfæstede bøde er klart for stor og kan heller ikke begrundes med en afskrækkelsesvirkning.

For det femte tog Retten ikke hensyn til Air Transport Exemption og lagde således fejlagtigt til grund, at artikel 101 TEUF kunne anvendes på NES og AMS.
